

Komentář k směrnici pro přijímání do magisterského studia.

Směrnice je podle mne chybná a to v několika bodech z hlediska pedagogického, lidského i z hlediska nastavení atmosféry studia a tedy směřování naší školy a výstupů z ní jako školy umělecky výrazně vyhraněné.

Na znění směrnici jsem se pokoušel podílet a diskutoval o ni v senátu i mimo senát jak s Gabrielem tak s Ondračkou tak Fajnozem a to několik let, protože jsem byl nespokojen, jak se mnohdy konfliktně řeší pokračování nebo nepokračování ve studiu nadaných studentů jen díky názoru jednotlivců bez zásadního přihlídnutí ke stanovisku vedoucího ateliéru.

Situace byla špatná, avšak stále více méně udržitelná, ale co připravuje Váš nový děkan a jeho poradci a úředníci nyní, je nehorázné a jdoucí proti Vaším studentským zájmům i proti zájmům zkušených pedagogů, docentů a profesorů a hlavně proti zájmu vedoucího ateliéru, který odpovídá za přijetí a další studijní vývoj studenta.

...“ Ahoj Martine,

tvoji anotaci jsem přednesl na RSP, připomínek nebylo, což značí, že se zanesl do studijního plánu na 2011-12. Já už to nějak dopíšu.

Možná, že bude třeba něco zpřesnit, co sám nevymyslím, ale to stačí po

Novém roce“...tato slova Pavla Ondračky z prosince 2010 mě docela potěšila a myslel jsem si, že se věc vine dobrým směrem k blahu všech...

Avšak již za pár měsíců jsou mé názory, slova a dlouholetá snaha naprosto ignorovány a do znění směrnice promlouvají nezkušení pedagogové a asistenti, neřkuli doktorandi, jaksí spíše z mocenských než odborných pozic a z úřednického, veskrze neuměleckého názoru na svět a výchovu mladých umělců.

Jsme neustále strašeni nějakými výroky jednoho ministerského úředníka (který běžně je vyměňován či mění názor jak se mu zamane podle potřeb a změn samého ministra...).

Žádné závazné regule však neexistují a je na nás, jak a kam budeme školu směřovat a o jakou atmosféru při studiu Vás studentů usilovat – uvolněná atmosféra je zásadní pro kvalitní výsledky Vašeho studia – naopak úřednická, kuratelní, strach vytvářející je namířena proti Vaším zájmům i zájmům celé české společnosti vychovávat kvalitní umělce!!

Pro ilustraci uvádím část dohody s prosince : ...“ Právě proto doporučuji, abychom trošičku přitáhli šroubek u podmínky prospěchu A - C u bakalářské zkoušky z ateliéru. (Dnes je A - D). Ale když bude vůle na tom to nechat - pak OK.(Možná, že celý ten pseudoprobém s přijímačkama do návazného magisterského studia pro naše bakaláře bychom nejlíp vyřešili zrušením bakalářského studia, což není v perspektivě nějakých pěti let tak nereálné, jak vypadá.)“...což jsou slova Pavla Ondračky a souhlasím s nimi jen napůl, kompromisy jsou však nutné, ale najednou už to není do C, ale jen A a B...což považuji za naprostý nesmysl a možnost při zkouškách manipulovat se studenty nezkušenými lidmi nebo lidmi se sekyrnickým hodnocením, založeným na většinou zfrustrovaném estetickém i lidském postoji a hlavně nepochopením pedagogiky na umělecké škole našeho formátu.

Přítom je nabíledni, jak relativní a nejisté je hodnocení uměleckého díla a musí být dán prostor v komisi pro názory a ne že jeden názor kategoricky oportunistický může převážit ostatní či znemožnit jejich názoru kvalitativní uplatnění!! , o to pánům, kteří směrnici připravili asi jen jde...

Dále tato metoda umožňuje „nepřípustně“ zasahovat do pokračování nebo nepokračování studia přizvanými lidmi do komise, kteří jednak mohou být „zmanipulováni“ či na stejnou vlnu „naladění“ svými kamarády a druhak nemusí a velice často ani nemají ponětí o pedagogické práci, nebo nechápou umělecké školství v rovině naší fakulty!

Vytváří se tak možné korupční prostředí !, kdy třeba v pětičlenné komise už jedno „B“ a jedno „F“ znemožní pokračování ve studiu a znemožní uplatnění názoru třech lidí kteří dají „A“ a kteří si myslí že pokračování je správné...pedagogická moc nepedagogů, asistentů a nedouků tak jen narůstá na úkor odpovědnosti docentů a profesorů...je to nepřijatelné!!

Opakuji – směrnice je špatná!

Pro studenty by měla být nepřijatelná jako pro mne!

Směrnice šlape po umělecké atmosféře, dělá z hodnocení zkoušek na uměleckém školství postkomunistickou blamáž, nepřipouštějící ve své podstatě pluralitu názorů!

Šlape po právech studentů na solidní komisy hodnotící jejich dílo!, před kterou by se nemuseli studenti a vedoucí ateliérů třást strachy a ve které by se vlastní pedagogové cítili dobře a cítili by respekt k práci, názorům a možnostem jejich uplatnění – toto vše je shazováno a nastolována úřední moc a moc lidí, kteří byt' nedoukové všechno ví nejlíp a hlavně svými omezenými názory chtějí ovlivňovat zásadně Vaše životy!

Nedejte se! ...

Prof.Martin Mainer